

Petra Barteková- skupina Boas (návrhy výskumov)

Výskumy k obrázku od Shootyho:

Jednou z tém, ktoré obrázok zachytáva je problém medzi mladými a starými(staršími) ľuďmi, ich vzájomný vzťah, ktorý je často krát komplikovaný a ťažko opísateľný. Stáva sa, že či už jedna, alebo druhá skupina kritizuje tú druhú často krát bez príčiny, len tak zo zvyku. Aký je teda skutočný vzťah medzi týmito generáciami? Čo ich vzťah ovplyvňuje? Hodnotí negatívne(či pozitívne) jedna generáciu druhú vďaka jednej príhode, skúsenosti? Obrázok takisto zachytáva podľa môjho názoru aj oný rozpor, ktorý je v každom z nás- cítime sa mlado, aj keď vekovo už medzi mládež nepatríme? Vníma nás okolie ako starších, ktorým treba uvoľniť miesto v električke, hoci nám sa zdá, že sme v plnej sile? Navrhnuté výskumy by mali pomôcť nájsť odpovede na hore spomenuté otázky.

Kvantitatívny výskum na túto tému by som robila pomocou dotazníkov, ktoré by som distribuovala vybranej vzorke respondentov. Jednu časť by tvorila mladá generácia (mladí ľudia vo veku od 15-20 rokov) a druhú ľudia na dôchodku (po sedemdesiatke). V dotazníkoch by skupina starších ľudí odpovedala na nasledovné otázky: zaradili by sa do vekovej skupiny, uviedli by počet vnúčat, ktoré majú, odpovedali by na otázku, či sú spokojní s ich správaním a slušným vychovaním. Ďalej by som sa v dotazníku zamerala na mládež vo všeobecnosti, či sú dôchodcovia spokojní s ich správaním sa, aké s ním majú skúsenosti. Takisto by mali uviesť, či majú nejakú negatívnu skúsenosť s mladou generáciou, alebo naopak nejakú pozitívnu. To isté by som uskutočnila s mladou generáciou, v dotazníku by sa vyskytli otázky na ich starých rodičov, ako aj starých ľudí vo všeobecnosti. Pýtala by som sa, kto a ako (a či vôbec) im vštepoval úctu k starším ľuďom. Mladí ľudia by tiež mali uviesť či už negatívnu, alebo pozitívnu príhodu s druhou generáciou. Výsledky by som štatisticky spracovala, napríklad pomocou grafov.

Kvalitatívny výskum by som organizovala na užšej skupine ľudí, vybrala by som si napríklad pár obyvateľov domova dôchodcov. Pomocou hĺbkových rozhovorov, alebo rôznych cvičení by som zaznamenávala ich reakcie na mladých, ich vnímané rozdiely medzi dnešnou mládežou a tou, ktorou boli oni v minulosti. Takisto by som strávila niekoľko dní so staršou osobou, sústredila by som sa hlavne na strety s mládežou počas dňa, či už by boli negatívne, či pozitívne. Mladej generácii by som sa venovala napríklad na hodinách etiky (ak by mi bol takýto čas poskytnutý), pomocou rozhovorov a skupinových diskusií by som si utvorila predstavu o tom, ako vnímajú starších ľudí, čo ich v ich názore ovplyvňuje a podobne. Tiež by som sa zamerala na obdobie, ktoré považujú za prelom, kedy sa človek stane „starým“.

Výskumy k textu o psychiatrii:

Text sa venuje problematike psychiatrie, jej postavenia a opodstatnenia v dnešnej českej spoločnosti. Ako sa v ňom píše, médiá sa v dnešnej dobe často venujú téme neopodstatnenosti psychiatrie. Podobným témam by sa venovali aj výskumy, ktoré ďalej

navrhнем. Výskumy by mali potvrdiť, či naopak vyvrátiť fakt, že psychiatria je podľa ľudí nepotrebná, mali by poskytnúť prehľadný náhľad na názory a skúsenosti ľudí s daným medicínskym odborom, ako aj poskytnúť možnosť vytvoriť si vlastný názor na danú tému, pri čítaní záverov z kvalitatívneho výskumu.

Kvantitatívny výskum by som robila na reprezentatívnej vzorke respondentov, vekovo ako aj postavením rôznorodej. Respondentom by som distribuovala dotazník, ktorý by obsahoval základné otázky na danú tému. V jasne formulovaných otázkach by mali respondenti krátko odpovedať (buď vybraním z možností áno- nie, alebo odpovedať jednou, či dvoma vetami). Otázky by sa týkali nasledovných tematických okruhov: uviesť svoj vek a pohlavie (to by nám pomohlo diferencovať genderové a generačné pohľady na skúmaný problém), uviesť, či už mali niekedy skúsenosť so psychiatriou, ak áno, či to bolo priamo (či sa niekedy niekde liečili oni), alebo niekto v ich blízkom okolí. V prípade skúsenosti so psychiatriou by mali uviesť, či bola pozitívna, alebo negatívna. V prípade, že nemali skúsenosť so psychiatriou, ako vnímajú osoby liečené na psychiatrii (či sú to pre nich blázni a pod.). Odpovedali by aj na otázky týkajúce sa rozdielov medzi psychiatriou a psychológiou, či nejaké rozdiely poznajú a vidia, ak áno aké. Koniec dotazníka by sa zameril na otázky opodstatnenosti psychiatrie v dnešnej spoločnosti a dôvere ľudí voči nej.

Kvalitatívny výskum by som robila v nemocničnom zariadení na oddelení psychiatrie. Pomocou zúčastneného pozorovania, teda priamym pobytom medzi ľuďmi a lekármi na oddelení, rozhovormi s nimi, či pomocou ich životných príbehov, by som sa snažila dostať „pod povrch“ vzťahu pacient- lekár, snažila by som sa porozumieť ich vzájomnej dôvere, či naopak nedôvere, závislosti, či nezávislosti. Pacienti (samozrejme tí, ktorým to ich zdravotný stav dovoľuje) by mi pomohli vytvoriť si obraz o tom, ako vnímajú lekárov a sestričky, ako sa na oddelení cítia a či im niečo nechýba. Utvorila by som si aký taký obraz o tom, čo sem ľudí privádza. Nevyhla by som sa ani téme opodstatnenosti liečby tohto typu. Predmetom môjho výskumu by však neboli len pacienti, ale aj lekári. Pomocou nich, by sme dostali odlišný pohľad na vec, pohľad lekárov- profesionálov, ktorí veria (či možno neveria?) v opodstatnenosť toho, čo robia. Sledovaním ich práce by som sa snažila preniknúť do ich každodennej rutiny, pre nich jednoduchej, ktorá je však nám ostatným „zvonku“ pripadá ako veľmi náročná práca.

Výskumy k textu „Dejiny fragmentov“:

Posledný text okrem iného venuje aj informačným zdrojom. Autor píše, že zdrojov neustále pribúda. Ako študentku žurnalistiky (môj druhý odbor popri sociálnej antropológii) ma práve toto zaujalo a z tejto témy rozviním svoj návrh kvantitatívneho výskumu.

Zdrojov informácií je teda mnoho, ktorý z nich však ľudia uprednostňujú? V rámci dotazníkov by som zisťovala, ako je to so zdrojmi a ich dôveryhodnosťou. Ľudia, ktorí by

uviedli, že veria najviac ako zdrojom informácií médiám, by mali uviesť, ktorý typ média (rozhlas, televízia, tlač, internet) to je a prečo. V dotazníku by som ponúkla viaceré zdroje a ľudia by mali číselne ohodnotiť ich dôveryhodnosť (povedzme od 1, najmenej, po 10 najviac dôveryhodný). V ponuke by boli okrem médií aj vedecké zdroje(vedci, vedecké výskumy), politici, či iné verejné osoby, známi, kamaráti. Ľudia by obodovali nasledovné možnosti, z ktorých by sme dostali štatistiku dôveryhodnosti zdrojov.

V kvalitatívnom výskume by som sa zamerala na detailnejší problém médií ako zdrojov informácií. Keďže v dnešnej dobe prevláda bulvarizácia a tzv. "zozábavňovanie" informácií, zamerala by som sa práve na to. Cieľom môjho výskumu by boli konzumenti tzv. bulvárnych médií, či už printových, alebo audiovizuálnych. Snažila by som sa zanalyzovať, prečo je bulvár často krát jediným zdrojom informácií pre človeka, čo mu prináša a do akej miery mu dôveruje a čím je to vôbec spôsobené, že mu človek dôveruje. V druhom rade by som sa venovala samotným bulvárnym novinárom, sprostredkovateľom, či niekedy dokonca tvorcom oných bulvárnych informácií, snažila by som sa byť pri ich práci, sledovať ich, rozprávať sa s nimi a práve pomocou rozhovorov zistiť, prečo si vybrali práve túto prácu a ako sú na tom s dôveryhodnosťou voči informáciám vo všeobecnosti oni.